

Vadlejch na prahu olympijské sezóny

23.12.2023 - Petr Jelínek, Ivana Roháčková | Český atletický svaz

Jakube, jak si ceníte opětovného umístění v TOP desítce Sportovce roku?

Je to pro mě významné ocenění, které je odměnou za vyrovnanost výkonů, kterých jsem v průběhu celého roku dosahoval. Jsem v nejlepší desítce už potřetí za sebou a věřím, že příští rok to bude počtvrté.

Máte za sebou podzimní přípravu. Jak se vydařila?

Když jsem se oblékal do společenských kalhot, tak jsem je přes svaly nemohl pořádně ani natáhnout, takže jsme trénovali asi dost. Máme za sebou hrubou přípravu. Začátky jsou vždy těžké a bolavé, ale musí to být. Bylo to hlavně o delším běhání, odrazech a dalších věcech, které připraví tělo na kvalitní trénink a házení, které nás čeká v jarní části přípravy.

Pro tréninkové kempy volíte tradiční destinace. Tou poslední bylo Lanzarote, kde s vámi byla i manželka Lucia s dcerkou Emičkou. Jak velký to pro vás je benefit, když sebou můžete mít na soustředěních rodinu?

Je to to nejlepší, co může být. Nemusíte řešit, co se děje tisíce kilometrů daleko. Své nejbližší máte u sebe, což mi dodává samozřejmě větší klid a lépe se mi pak regeneruje. Vždy jsem těžil z rodinné pohody.

Jak se teď těšíte na Vánoce?

Mám rád všechny české vánoční zvyky. Nesmí chybět kapr s bramborovým salátem od mamky. Ten je pořád TOP. Těším se na pohádky nebo třeba i filmy jako je Sám doma. Mám rád takovou tu domácí vánoční pohodu. Určitě si dopřeju tradiční dobrotu, ale budu se samozřejmě i nějakým způsobem udržovat, abych se pak hned po pár trénincích nerozsypal.

Co vás čeká po svátcích?

V lednu nesmí chybět tradiční Nymburk a na konci února odletíme na osm nebo devět týdnů do Afriky. Tam si možná hodím nějaký testovací závod. Letos mi vyšel skvěle a není od věci ještě před sezónou soupeře trochu postrašit. Následně nás čeká ladící soustředění v Turecku a pak tradičně první ostrý start na úvodním mítinku Diamantové ligy v Doha. Jistotou je také Zlatá tretra v Ostravě.

Stiháte sledovat své největší soupeře?

Vím jen, že Neeraj Chopra už je v Africe, kde bude snad tři nebo čtyři měsíce. Osobně si s ním nepíšu, ale je v kontaktu s mojí ženou. On má neomezené zdroje na přípravu, takže kdyby chtěl, tak může jezdit po soustředěních celý rok, ale tak to má být. Navíc Neerajovi to vážně přeju. Zaslouží si to. Je to taková čistá duše a věřím mu to. Oštěpaři se naučili jezdit do Afriky, takže tam už byl i nejlepší z Finů Oliver Helander, který bude hodně nebezpečný. O Petersovi nic nevím.

Kromě tradičních soupeřů Chopry, Webera, Peterse nebo nyní i Nadeema, kdo by podle vás mohl být v sezóně 2024 nebezpečný?

Velký potenciál má rozhodně zmiňovaný Helander. Budou se chtít vrátit také ostatní Němci, kteří

dříve házeli a jsem hodně zvědavý na Mađara Herczega, který má už v osmnácti letech hozeno 85 metrů.

Letos vás čekají opět dva vrcholy. Nicméně tentokrát to bude trochu jinak, protože jako první se bude konat mistrovství Evropy a až potom následují olympijské hry. Navíc oproti roku 2022 jsou dva největší vrcholy déle od sebe. Jak to vnímáte?

Uvidíme, jak si s tím vším poradí tělo. Mistrovství Evropy je přeci jen dvoukolová soutěž. Je to něco jiného než mítink. Ale je dobře, že bude mistrovství Evropy už na začátku června, protože pak budou do olympiády zbývat téměř dva měsíce a tělo bude mít dost času se vzpamatovat. Dá se třeba případně vynechat nějaký start a připravit se stoprocentně na Paříž.

Jak vám vyhovují destinace, ve kterých se evropský šampionát a olympijské hry budou konat?

Jsem nadšený z Paříže. Pokaždé, když jsem tam závodil, tak jsem hodil daleko. Dvakrát z toho byl dokonce osobák. Snad si to udržím. V Římě jsem závodil jednou a zaznamenal tam jednu z nejkvalitnějších sérií v životě. Že jsou obě destinace blízko беру jednoznačně jako plus.

Jak moc vám pomohlo, že jste po mistrovství světa v Budapešti dvakrát za sebou porazil Neeraje Chopru? Do té doby ta vzájemná bilance nebyla nejlepší.

Já už Neeraje přehodil i na začátku sezóny v Doha, ale tam to bohužel bylo s maličkým přešlapem, ale na to se historie neptá. Na druhou stranu to byl souboj na extrémně dlouhých metrech. Ve finále Diamantové ligy jsme oproti tomu házeli kolem 84 metrů, což mohl hodit v podstatě každý ze startovního pole. Samozřejmě to je dobré pro hlavu, ale zas to nepřeceňuji. Nicméně na konci roku jsme měli vzájemnou bilanci 3:2 pro Neeraje, což je slušné skóre.

Vy už jste zvyklý na velký tlak ze strany fanoušků a médií, nicméně v olympijské sezóně bude nejspíš extrémní. Dá se na to po mentální stránce nějak připravit?

Mám už za sebou dost závodů a zkušeností. Na posledních čtyřech světových šampionátech i na olympijských hrách v Tokiu jsem nebyl nikdy hůř než pátý a mám čtyři medaile, takže si myslím, že velká finále házet umím. Tím pádem není důvod se zbytečně obávat.

<https://www.atletika.cz/aktuality/vadlejch-na-prahu-olympijske-sezony>